

MINDSZENTI LAP

Előfizetési ár:

Egész évre	4 korona
Fél évre	2 korona
Negyed évre	1 korona

Vegyes tartalmu hetilap. Megjelen minden vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kossuth Lajos-utca 9. sz., hová a lapot érintő megkeresések intézendők.

Hirdetéseket

és nyílt-téri közleményeket a kiadóhivatal jutányos ár mellett közöl.

Munkaadók szövetsége.

Amit oly fennen hirdettek a szociálisták, az osztályharc javában dühöng már. Adáz indulattal állanak szemben a munkások és a munkaadók, akiknek helyzete az utóbbi időben a munkásokkal szemben föltétlenül javult.

Mióta megvan a munkaadók Országos Szövetsége, amely az összes ipari munkaadókat egy szervezetbe tömöríti, a munkaadók, mint egy ember, tömören, egy akarattal és egy céllal szegülnek neki a sztrájkoló, vagy követelőző munkásoknak.

A munkaadók kedvezőbb helyzetének szignaturája az, hogy a védelmi állásból átléptek a támadó állásba.

Ma már ritkábban hallunk sztrájkokról, melyeket munkások kezdeményeznek anyagi, vagy hatalmi érdekekből, annál gyakrabban hallunk azonban kizárásokról, amikor a munkaadók megvonják munkásaiktól a kenyeret adó munkát, hogy azoknak szervezetségét megtörjék.

Ebben az esztendőben még a vidéki kisebb városokban is voltak munkáskizárások, amelyek általánosságban véve sikerrel végződtek. Egy szó, mint száz, a munkaadók tanultak

a munkásoktól, egy az egész országot keresztülhálózó szövetségbe tömörültek és harc eszközük az, hogy inkább nem dolgoztatnak, mintsem hogy az ellenük törő munkásoknak kenyeret adjanak.

Mind a két tábor egyenlő erővel és eszközökkel dolgozik s miután a hatóságok méltányolják a munkaadó jogos igényeit, a szervezett munkásság lépésről-lépésre kénytelen hátrálni a támadó munkaadók előtt.

Nemcsak az ipari munkában látszik meg a helyzet e változása, hanem a mezőgazdaságban is, amennyiben az idén, noha az aratás befejezéséhez értünk, eddigelé alig hallottuk hírét az aratási sztrájkoknak.

A hatóságok energiája és szigora úgy látszik, megtermette a maga gyümölcsét, a munkások már csak elvétve mernek támadni, ellenben minden vonalon kétségbeesetten védekeznek.

A harc gyűlölsége napról-napra kiáltóbb lesz, a szociálista lapok az izgatásban nem ismernek határt és alig van népgyűlés, melyen ne hangoztatnák a szónokok az általános sztrájkot. Ezidő szerint azonban az általános sztrájk nem egyéb üres fenyegetőzésnél. A munkásszervezetek annyira meg vannak bolygatva, hogy

parciális sztrájkot is alig mernek kezdeményezni.

Adáz, gyűlölséges harc árán sikerült tehát a munkaadók jogos érdekeit megvédeni. De ne örüljünk ennek a győzelemnek, mert akár győznek a munkaadók, akár legyőzetnek a munkások, az ország közérdeke sinylí meg azt mindenképpen. Mert a legegyszerűbb munkás is éppen olyan fia ennek a hazának, mint a munkaadó és így nem lehet közömbös a hazára nézve, hogy egyik fia a másik ellen tör, hogy a hamu alatt veszedelmesen lobog az osztályharc.

Szükség van a munkásra, aki a kedvező nemzetközi konstelláció folytán abban a helyzetben van, hogy ha kivándorol ebből az országból, a külföldön mindenütt megél a munkája után.

A munkaadók győzelme azt a veszedelmes konzekvenciát vonja maga után, hogy a munkásság, értjük alatta az ipari munkásságot, kivándorol.

Nemcsak a messze Amerikából, de a közel Ausztriából és Németországból is egyre csábitják tőlünk a kőmivészeket, bányászokat és vasmunkásokat és sikerrel kecsegtet ez a csábitás, részben azért, mert a munkás-szervezeteknek megbolygatása elkészeríti, részben azért, mert odakünn többet keres.

TÁRCA.

AZ ELSŐ SZINLELÉS.

Egy nap anyuska ráadta világoskék ünnepejét, amelyet hatyutoll szegéjezett; a fejére tette, egy kicsit hátrafelé illesztve, a nagy szürke nemezkalapot, amelyen nagy fehér toll volt és így szólt:

— Hallgass ide fiacskám. Most elmegy a nénikével, mert a nénike nagyon szereti a fiukat és vesz neki egy szép lovacskát, mely futni is tud. Otthon elmondja majd a fiukának a mesét a papagájáról meg a királyról és aztán a fiuka megint szépen hazajön, ide vissza anyukához, mert anyuka nagyon szerencsétlen lesz és a fiuka lesz minden vigasztalása, könnyebbsége, élete . . .

A szeme könnyekkel telt meg. Hevesen megcsókolta kétszer — háromszor — négyszer; sietve á la Giotto módra összeborzolta a gyermek homlokán a szőke fürtöket és elszaladt. A fiuka nem volt jókedvű; kissé zavartan kapaszkodott az Emilia néni szoknyájába. A néni nagyon jószívű hölgy volt, és mindjárt megtalálta a módját annak, hogy vidítsa fel és szórakoztassa a gyereket és adja vissza neki azt a derült nyughatatlanságot, a szem, a kéz, az egész kicsi test mozgékonyágát, amely az enyhe szellőtől mozgatott virág nyughatatlansága.

A lovacska, a papagáj meg a király mind

olyan dolog volt, amihez a fiuka már pompásan értett. Intelligenciája teljesen felfogta, de a „vigasztalás“, „könnyebbség“ szavak, meg az, hogy „anyuka nagyon szerencsétlen lesz“ ránézve érthetetlen dolog volt, amely csak bebocsájtást kért a fülecskéjébe — hiába, pedig a szavak nagy kitartással kopogtattak újra, meg újra és valósággal megzavarták gyermekes öntudatában. De hát egyenlőre csak ment a nénikével. Ment, s csacsogott a lovacska színéről, amelyet a néni majd vesz neki és amellet egyre ismételtette a maga „miért?“-jét.

— Pirosat akarok.
— Nem, fiuka, piros ló nincs.
— Miért nincs?
— Mert azok a nagy-nagy lovak, amelyek az utcán járnak, sem pirosak.
— És miért nem pirosak?
— Mert a piros ló csunya volna.
— De apukának mégis van egy picike piros lovacskája — miért?
— Mert a lovacska — egy kis korall nyakkendő volt — korallból van és nem tud futni.
— Én is olyat akarok, amilyen az apukáé.
— Nem, fiuka.
— Igen, olyat, mint az apukáé!
— Nem szabad azt mondanod, fiuka; nagyon jónak kell lenned a néninél.
— És mialatt így beszélgettek, lefelé haladtak a lépcsőn. Amikor a nénike azt mondta, „ezt nem szabad mondanod, fiuka“, a gye-

rek még megkockáztatta egyikét a „miért“-jeinek, de Emilia néni ez egyszer nem felelt és anélkül, hogy a fiuka észrevette volna, nagyon szomorú lett az arca. Amikor a kapuhoz értek, a szegény kicsi fiuka, aki nagyon vágyott rá, hogy a beszélgetést folytassák, megismételte előbbeni szavait. „Olyat, mint az apukáé!“

Egy kicsit felemelte fejcskáját és a kalapja karimája alul nagyra nyitott szemmel nézett Emilia néniére. Vajon mi baja lehet, hogy olyan különös ma? Emilia szótlán volt és szelíden fogta a gyermek kezét, mialatt ez időnkint lopva nézett rá, hogy lássa, vajjon nem lehetne-e megint elbeszélgetni egy kicsit a lovacskáról; néha ugrásra emelte lábcskáját is, hogy kitörő örömmel ismétlje a szavakat: „Olyat, mint az apukáé.“

Egy szó, egy mondat, egy gondolat, amely utat lelt ebbe a fejcskébe, megfészkelte magát benne és nem jött ki többet onnan. És az a kevés szó, amit csekély mássalhangzó készletével, éles hangozkáján és a nyugtalanító kis legény sietségével mondott, mintha sajátságos, titkos mélabuval lett volna tele.

Friss, piros ajkacskája, amely hasonlított a harmatos rózsaszíromhoz, míg az orcácskájában mintha tej folynék, az alig fakadt élet boldog tudatlanságáról tett bizonyosságot; de nagy, kék és mélységes szeme meghatározhatatlan mélabut fejezett ki . . . A fiucska jókedvű volt, mint a sáska és még nem igen tudott gondolkozni; de a szeme mindig nézett

Legyünk őszinték és valljuk be, hogy fabatkát sem ér a legkitünőbb munkaadói véd- és dacsövetség, ha hiányzik a munkás.

Azt tartjuk tehát mindezeknél fogva, hogy pyrrhusi győzelem az, melyet a munkaadók vívtak ki.

Ennek az elmaradott országnak, amely most akar magának nagy gyár- ipart teremteni, nemcsak szervezett munkaadókra, hanem jogaiknak tudatában levő, modern és főként elégedett munkásokra van szüksége.

Aratás után.

Alig pár hete, hogy határunkban az aratást megkezdték s íme, nagyjában már be is van végezve s a cséplők zúgása hallatszik mindenfelől, hirdelve, hogy az aratásnál nem kevésbé fontos munka: a cséplés, javában folyik.

Tehát ott tartunk, hogy most már egy kis objektivitással megbízhatóan mérlegelhetjük aratásunk eredményét.

Sajnos, jót alig mondhatunk. Amit a rossz tavasz után az időjárás javított a kalászosokon, azt az aratást megelőző abnormálisan meleg és kedvezőtlen időjárás derékban megszakította s azon rossz ómeneket váltotta valóra, melyektől a fagy és féregkároktól megrongált vetések láttára a tavasszal tartottak gazdáink.

Egyszerre fehéredett meg a kalász a szalmával, a kékes-piros gabonaszár és a ringó sárga kalásztenger elveszett az ábránd ködében, helyette a rideg való volt: fénytelen fehér szalma, összeaszott szemű kalász, melynek egy részéből, hogy a csapás teljes legyen, még azt a veréb-nyelvű szemet is kidurta a gabonafutrinka.

Szóval, az aszály sötét szárnyai felfogták felettünk az ég áldását; a gazda veritékét nem jutalmazta az aratás gyöngy-gabonával. Inséges volt az aratás, inség fog fakadni nyomában.

és kutatott. Ő nem, de a szeme, a szeme az gondolkozott.

* * *

Elmult egy esztendő, de a fiuka nem vette észre, mert a fiuka ezután sem gondolkozott. Egy év az ő életébe olyan volt, mint az éjnek egy csücske a menybolt végtelenségében; egy darabka élet volt, amelynek körvonalait nem látta.

Egy év úgy telt el az ő számára, mint egy hosszú nap. Ha a napok egyformák, mind egyet képeznek, olyanok, mintha csak egy hosszú nap volnának. A mama gyöngédése mindig egyforma volt, minden este dallal altatták és minden este megkérdezte: „Mikor jön meg apuka?“

És anyuka talán nem felelt erre, de homlokon csókolta, és ez a csók nem volt-e a legjobb felelet?

És körülbelül egy év múlva elérkezett egy nap, amely nagyon kevésben különbözött amattól, amelyen az anyuka az Emilia néni gondjaira bízta. És csakugyan mint akkor, a néni most is elvitte magához, miután anyuka nagy meghatottsággal a la Giotto összebörzölte a szőke fürtöket. És ha a szavak, amelyeket most mondott, nem voltak is ugyanazok, de hogy is emlékezhetett volna egy év múlva olyan pontosan rájuk.

És a fiuka két-három napig ott maradt a néninél és mindig sirt, csakugyan, mint amikor egy év előtt egypár napig a néninél volt. De a sirása most már kevésbé volt fájdalmas, talán mert, miután most már kezdett

Kettő és öt mázsa közt fizet most holdanként az a föld, mely tavaly 10—12 mázsa jutalmazta a gazda és a munkás fáradozását. Az olyan buzatábla pedig, mely aratás előtt 7—8 mázsa termést ígért, ritka, mint a fehér holló. Határunkban alig volt ilyen. A többi messze alul maradt a közepesen s hozadéka, amint az eddigi cséplési eredmények is mutatják — lisztartalomban szegény.

Tehát kenyérünk jó része a porba esett, a megmaradt pedig nagyon szegényes, fekete lett . . .

A kenyérpótlék, a kukorica sem áll valami jól, noha az e heti eszések jótékonyan hatottak rá.

Csupán a szőlő kielégítő. Itt-ott ritkák ugyan a fürtök, de ezzel szemben fejlettek a szemek s hacsak kicsit is fog kedvezni az időjárás, bortertermésünk minőségileg is, mennyiségileg is rekordszerű lesz.

Sajnos azonban, ez már sovány vigasztalás. Ugyan van-e Mindszenten gazda, akinek annyi a szőleje, hogy abból a rossz gabonatermésrel szemben kárpótlást remélhet? Talán egy sem. Hiszen szinte eredendő bűne gazdáinknak, hogy akinek 15—20 holdnyi földje van, az is csak szánt-vet, de kertmiveléssel nem bibelődik, legfeljebb annyi gyümölcsöt termel, amennyi családjának kell s annyi bort, amennyi egy régiszabású disznótorra elég. Ehelyett bevetné a tanya tetejét is buzával és széna helyett szalmán nevelt és tartott jószágállományában keres és talál nagyritkán sovány vigasztalást.

Ilyen a helyzet aratás után, melynek csupán egy valamirevaló s némileg méltányolható eredménye van: egy évvel hátrább tolt a mezőgazdaságunkat és zsenge iparunkat egyenlően romlással fenyegető általános munkás-sztrájkot.

Ez is eredmény ugyan, de nagyon magas az ára: egy inséges év, egy évi rettenetes küzdelem a megélhetésért — a lehetetlenséggel.

Szóval a béke, illetve a statuskvó ante megvan a gazda és a munkás között. De

gondolkozni, így szól magában: „Akkor, amikor a néni hazavitt, apuka már nem volt ott, pedig amikor elmentem, még ott volt. Amikor most elmentem, apuka még nem volt otthon, könnyen meglehet hát, hogy amikor hazamegyek, otthon lesz; úgy látszik, azért nem szabad otthon lennem, hogy az én jó apuskám elmeheessen, meg megjöhessen.

És amikor megint hazavitték, a fiuka valószínűleg pörölt a nénivel, mert hogy olyan lassan mentek. Amikor hazaértek, négykézláb kapaszkodott fel a lépcsőn és míg a néni még mindig lenn volt, már ő fenn járt a második emeleten; arcoskáját az ajtóhoz nyomta és lábujjhegyen ágaskodva, sikerült elérnie a villamos gombot. De bármennyire igyekezett is, azt már nem tudta, mit csináljon vele. Végre a néni is odaért, hogy merész vállalkozásában a segítségére legyen és amikor meghallotta a csöngetyű éles szavát, ujongva tapsikolt.

Az ajtó megnyílt. A fiuka bement és torka szakadtából kiáltotta: „Anyuka, anyuka!“

Már este volt és a lakás egész sötét volt. A fiuka majd egy székbe, majd egy zárt ajtóba ültődött; a néni jött utána és egyre fékezni akarta.

— Várj, fiuka hová szaladsz? Anyuka mindjárt jön!

Hiába! Fiuka addig tapogatózott, amíg nem látott egy kis világosságot: az első feltűnő csillagok voltak, melyek megvilágították egy kissé a terraszt, ahol játszadózhatott.

csakis a viszonyok nyomása alatt. Egyet is értenek abban, hogy egyenlő mértékben panaszkodnak, sopánkodnak és — rettegnek az eljövendőktől.

Hanem arról, hogy e helytelen gazdálkodási módszer megváltoztatásával jövőjükről gondoskodni kedvük volna, szó sincs. Egyetlen, folyton hangoztatott érvük: az időjárás a gazda. S közben elfelejtik a régi intést: Imádkozz és dolgozz! — a mai viszonyokhoz mérten értelmezni. Elfelejtik, hogy az észszerűen végzett munka és a többoldalú gazdálkodás mellett — ha egyik-másik termény nem sikerül is — a gazda és munkás egyaránt megtalálja számítását.

Megfelelnek erről, És a gazdák kiteszik magukat annak, hogy a munkás akkor is ellenségnek tartsa őket, mikor a saját bőrük árán is a lehetőségig megadják azt, ami a munkásé. Kiteszik magukat annak, hogy jó termés esetén is tengődve sóvárogjanak egy másik jó év után, mely — ugyakogy — talpra állíthatná őket.

És nincs kedvük gazdálkodási módszerük megváltoztatásával bázist keresni arra, hogy úgy a maguk, mint munkásaik megélhetését is biztosíthassák.

Nincs kedvük ehhez, mert ez szakítást jelentene a nyomoruságos volta mellett is kényelmes multtal és az ősi tradíciókkal.

Ez pedig nehéz, nagyon nehéz . . .

Ujdonságok.

— **Templom Pusztaszeren.** Dr Lázár György, Szeged város polgármestere vetette föl az eszmét, hogy az ezredéves Árpád-émlék szomszédságában egy kápolna, avagy az Árpád-korabeli templom-rom alapjaira egy megfelelő templom építtessék közközlésen. Az Árpád-ünnepélyt rendező országos bizottság ez eszmét, úgy látszik, magáévá tette s ha az áldozatkészségéről ismert s minden szépet, jót pártoló örgróf Pallavicini Sándor is, mint az illető terület tulajdonosa a kivitelhez hozzájárul, rövid néhány év alatt kies

Ugy szaladt, mint egy kis ördög és végre megtalálta anyukát, aki magánkívül az örömtől a két karjába zárta. De anyuka nem volt egyedül. Egy férfi jött utána.

A félhomályban a fiuka nem láthatta az arcát; és tágra meredt szemmel kiáltotta: „Apuka?“

És anyuka sugva, szinte félénken mondta: „Nem, fiuka, apuka nem jött vissza.“

Később a fiuka megismerte a férfit. Láttá néha a házbán. Kapott sokszor cukrot meg játékot tőle; de azért mégse tudta rászanni magát soha, hogy megcsókolja. És ma este, amikor ott látta az ágyacskája mellett anyukával együtt, nem tudott el aludni és hirtelen kitért: „Menjél innen, te!“

Anyuka még most is félénken mondta: — Miért vagy oly illetlen? Ennek a bácsinak már nem szabad elmennie, mindig itt fog maradni anyukánál, meg a fiukánál . . . Szereted a bácsit?

Bubi azt mondta: „Nem!“

Azután hallgatott és úgy tett, mintha aludnék . . .

Roberto Bracco.

park közepén fog emelkedni úgy a már meglevő Árpád-émlék, mint az újonnan építendő s bizonyára az egész vidéket felélénkítő templom. Megemlítjük evvel kapcsolatban, hogy e hó 24-én járt künn a helyszínén a megyei államépítészeti hivatal főnöke, Alt Miksa s kijelölte azon építmények helyeit, amelyek a szept. 15-diki ünnepélyen a legszükségesebbek lennének.

— **Vadászati jog árverés.** E hó 24-én délelőtt árvereztetett el a községi vadászterületek vadászati joga a következő 6 évre. Hosszabb idő óta a „Mindszenti Vadásztársaság“ bírta az egész határt. Ezuttal azonban úgy látszik, nem ragaszkodott az egész területhez, mert mint hozzáértők mondják, a többihez viszonyítva elég jutányos árban engedte át a tanyák között a tanyai gazdálkodókból alakult újabb társaságnak. Nem tudjuk: jó jel-e az, hogy a vadászati szenvedély terjedőben van községünkben. — A község kasszájára nézve mindenesetben hasznos lett a verseny, mert egyébként nem remélt pénzekért keltek el az egyes vadászterületek. Így a tanyai társaság fizet a tanyák közeért az eddigi ezáz korona helyett 250 koronát, a Mindszenti Vadásztársaság a nyomások és szőlők területeért az eddigi 80 korona helyett fizet 207 koronát, a Kurca-rétért végül az eddigi 80 korona helyett 251 koronát.

— **Bíró-választás.** Mint tudjuk, a másfél év előtti tisztújítás alkalmával Veres Sándor bíró megválasztása megfelelőbbetett. A felebezés sora egész mostanig huzódott, míg legutóbbi napokban megérkezett az utolsó fórum döntése is, amely szerint a bíró választása — alaki hiány miatt — megsemmisített. Ebből kifolyólag a bíró személye újból lesz választandó. Értesülésünk szerint a választás napja augusztus hó első napjaiban, talán 6-dikán lesz. Hivatalosan azonban még nem jött tudomásunkra e terminus. Lesz tehát újfönt nekünk, magyaroknak, agyarkodásra való alkalmunk. Mert mint — sajnos — legtöbbször itt is nem a község érdeke játszik szerepet elsősorban, hanem a személyi torzsalkodás, a törtetés. Nem akarjuk mi azt vitatni, hogy egyedül a jelenlegi bíránk az, aki a bírói állást betölteni képes, azt sem, hogy más arra való ember Mindszenten található nem volna. Csak azt merjük állítani, hogy éppen a törvény-bírói állás egyike azoknak, amely nem kívánja a változatosságot s a község emmens érdeke azt követelné, hogy az egyszer bevált bírót, aki a község ügyeit megösmerte s úgy le- mint fölfelé megállja helyét, becsüljük meg azáltal, hogy helyén hagyjuk huzamosabb ideig, ha ő maga nem ellenkezik. Csakis így képes ő is a község ügyeit előre tolni s a mindennapiságon fölülemelkedni. Mi nem oszthatjuk azt a nézetet, hogy bárki képes a bírói állást betölteni, ha a nevét alá tudja írni. Reméljük is, hogy Mindszenti választó közönsége megőrzi önálló gondolkodását s szavazatával oly egyént tüntet ki, aki független gondolkodásának tanujelét is tudja adni.

— **Jószágdíjazás.** A Csongrádmegyei Gazdasági Egyesület az idei szarvarmarha- és csikódíjazást Szentesen és Csongrádon rendezi és pedig a szarvasmarha-díjazást Szentesen aug. 11-én d. e. 9 órakor a vásártéren, Csongrádon aug. 18-án szintén d. e. 9 órakor. A csikódíjazást augusztus végére, illetve szeptember elejére tervezi. Megfelelő hirdetések kellő időben értesítik a közönséget a szükséges tudnivalókról.

— **Új rendelet a tankötelesek összeírásáról.** Apponyi Albert gróf közoktatásügyi

miniszter új rendeletet intézett a vármegyei törvényhatóságokhoz, hogy elődjének a tankötelesek összeírására vonatkozó rendeletét hatályon kívül helyezi s helyébe az új összeírási eljárást elrendeli. Az új eljárás legfontosabb és alapvető intézkedése az, hogy az összeírást az iskolai beiratások utáni időre helyezi át, minek következtében a tankötelesek hónapokon át való nyilvántartásának s időközi változások keresztül vezetésnek szüksége eszik. Ennek előnye a régi felett az, hogy a jövőben csak a be nem iratkozott tanköteleseket kell összeírni, s az iskolába beiratkozottak összeírása feleslegessé válik. Az iskolába be nem iratkozott tankötelesek összeírásánál nem a szülő vagy a gondviselő, hanem magának a tankötelesnek akkori rendes lakása vétetik alapul. Az utasítás ezen intézkedése biztosítja azt, hogy az eljárás a nagyközségekben úgy mint a városokban kevesebb munkával és kellő időben lesz végrehajtható.

— **A vándor cigányok** utóbbi időben országszerte veszélyeztetik a közbiztonságot. Elvetemültjei nem riadnak vissza a rablástól, gyilkolástól és gyújtogatástól sem. Fölvívjuk különösen tanyai gazdáinkat, hogy éber figyelemmel kísérjék a tanyavilágot különösen veszélyeztető cigány csapatok mozgását, ne tőrjék meg őket közelükben s ha gyanusát vesznek észre, ne mulasztják el a csendőrséget azonnal értesíteni.

— **A toronyóras bánatpénze.** A toronyóra bizottság ülést tartott e hó 23-án délelőtt. Tárgya volt az ügy vitelére kirendelt Szathmáry Ede tb. vármegyei ügyész azon jelentése, hogy a vállalkozó által biztosítékként letett 150 korona összeget ki kell fizetni, mivelhogy a szerződést pótló nyilatkozatban a biztosíték „bánatpénz“ szóval jelöltetett meg. Biz ez elég baj. Így nem lehet eléggé figyelmes az ember egy ügyirat fogalmazásánál. Mert itt is csak tévedésből kerülhetett a szövegbe a „bánatpénz“ szó a „biztosíték“ helyett, mert hiszen bánatpénz csak addig lehetett a 150 korona, ameddig szerződésírásról nem volt szó.

— **Elfogták a csongrádi rablógyilkost.** Néhány hét előtt jött a borzalmas hír Csongrádról, hogy a csongrádi keresztény szövetkezet malmát, amelynek Hegyi Antal az igazgatója, kirabolták, a pénzszekrényt elvitték és a malom éjjeli őrét kegyetlenül meggyilkolták.

Sürgöny jelenti ma Csongrádról, hogy a rablógyilkosság fötettesét ma ott, Igri József cigány személyében elfogták. Hamberck járási őrsvezető ügyesen kieszelt terve vezette nyomra a csendőroket.

Csongrádról most a következőket jelentik: A napok óta szerényen folytatott nyomozás ma szenzációs eredménnyel járt. A csendőrség elfogott több cigányt, akik a környéken bujkáltak. Hosszas vallatás után már beismerésben vannak, hogy részesei a rablógyilkosságnak. A nevét csak kettőnek sikerült megtudni. Ezek Igri József és Dömötör György. A többiek megtagadtak minden személyazonossági felvilágosítást. A vizsgálat és a nyomozás az elfogatás óta fokozottabb buzgalommal folyik. Csongrád környékén helyezni szemlélt tartanak, mert erős a gyanu, hogy a cigányok közül még sokan tartózkodnak a rejtékhelyeken.

— **Felfedezett Rákóci-zászló.** Pozsonyból jelentik: A pozsonyi káptalan levéltárában a minap eredeti Rákóci-lobogót fedez-

tek föl. A fölfedezés elsősorban Ferenc József örkanonoknak köszönhető. Horváth Sándor dr., az országos levéltár kiküldöttje, aki e hónap 23-án Pozsonyban időzött, kétségtelenül megállapította a nemzeti ereklye valódiságát. Rudja és lándzsa hegye is, amely Rákóci monogramját és koronáját viseli, II. Rákóci fejedelem idejéből való. A zászló felírása: Pro gloria patrae. Négy sárkány szintén ott diszlik a koronás monogramon, közepepedig pedig a koronás egyfejű sas. A lobogót Horváth dr. és Ferenc kanonok jelenlétében lefotografálták, azután ismét a levéltárban helyezték el. A zászló rudján a zászlóanya nevének kezdőbetűje: E szöveggel van kiverve. Eddigelé a hazai tudósoknak nem volt tudomásuk a pozsonyi káptalan Rákóci-lobogójáról, mely egyike a legszebb és legértékesebb hasonló példányoknak. Valószínű, hogy a szerencsétlen trencsényi csata után került Pozsonyba.

— **Védekezés a sertésorbánc ellen.** Csongrádvármegye gazdaközönsége állandóan panaszkodik a folytonos sertészárlat miatt, mely a sertés kereskedelmét hosszú idő óta teljesen megbénította. — Ezen zárlatot a vármegyénkbe mindig csak nagyobb és nagyobb mértékben dühöngő sertésorbánc okozza mely a kis gazdák sertésállományát a kipusztulás veszedelmével fenyegeti; azon kiszolgáltatás veszedelmével fenyegeti; azon kiszolgáltatás, akik tulajdonképpen okozói e járvány terjedésének, mert a sertésorbánc ellen védő oltást nem alkalmazzák részben azért, mert annak fontosságát el nem ismerik, részben pedig azért, mert az oltással járó kiadásokat sokalják. — A sertésorbánc elleni védő oltások költségeinek csökkentése, illetve a védőoltásnak a kisgazdák részéről lehető alkalmazása céljából a m. kir. földmivélsügyi miniszter a kisgazdák malacállományának beoltására ingyen oltóanyagot hajlandó adni. A Csongrádmegyei Gazdasági Egyesület a földmivélsügyi m. kir. miniszter ezen kedvezményének igénybevételére felhívja a sertésenyésztő gazdaközönséget és csoportos oltások eszközzésével gondoskodni fog arról is, hogy az oltások eszközzésénél felmerülő állatorvosi díjak a minimumra redukálhatók legyenek. Tekintettel arra, hogy a sertésorbánc rohamos terjedése sürgős intézkedést igényel, felhívhatnak a kedvezményt igénybevenni szándékozó gazdák, hogy folyó hó 25-én déli 12 óráig az egyesület titkári hivatalához jelentsék be a beoltandó malacok számát, hogy a szükséges oltóanyag sürgősen megrendelhető s az oltás mielőbb eszközölhető legyen.

— **Orvosi körökben** már régen ismert tény, hogy a Ferenc József Keserűvíz valamennyi hasonló vizet, tartós hashajtó hatása és említésre méltó kellemes ízénél fogva, már kis adagban is tetemesen felülmulja. Kérjünk határozottan Ferenc József Keserűvizet.

— **Bíró előtt.** Bíró: Hányszor volt már büntetve?

Vádlott: Nem emlékszem, nagyságos elnök ur. De annyit tudok, hogy az utolsó öt év alatt nem voltam elítélve.

Bíró: Honnan tudja ezt?

Vádlott: Mert az egész idő alatt be voltam csukva.

— **A gyerekszobából.** — Mit csináltak Palkó, Gyurka?

— Hangversenyt játszottunk. Gyurka a zongora, én a művész. Én ütöm és ő vonít.

— **A gondatlan anya.** Pintér Pálné kisteleki asszony ez év tavaszán magára hagyta a konyhában 3 éves kislányát, aki aztán a tűzhelyről magára rántotta a forró vízzel telt

fazekat, amitől olyan súlyos égési sebeket szenvedett a gyermek, amelyekbe bele halt. Az anyát a szegedi törvényszék gondatlanságból okozott emberölés miatt felelőségre vontta és az enyhítő körülmények figyelembe vételével, 3 napi fogházra ítélte.

-- A szentesi m. kir. állami főgimnáziumba járó tanulók szíves figyelmébe ajánljuk Unter Müller Ernő szentesi „Diák Otthon“ könyvkereskedését. Nevezett könyvkereskedésnek már megjelent a jövő évre szóló tankönyvjegyzéke. Határozottan olcsóbb bármely fővárosi vagy vidéki antikvárius árjegyzékénél. Tessék összehasonlítani Unter Müller árjegyzékét akármelyik fővárosi antikvárius árlapjával és rögtön meggyőződik, hogy Unter Müller árjegyzéke 15—20 százalékkal olcsóbb. Ezen árjegyzéket Unter Müller könyvkereskedése bárkinek szívesen megküldi. Tessék egy levelezőlapra kérni. Vidékről jövő tanulók elhelyezését készséggel és ingyen közvetíti. 2—8

Különfélék.

Foltok a Napon.

Tudós van számos a világon,
S némelyik tud is valamit:
De legtöbbje bizony úgy van,
Hogy nem hiszi, amit tanít.

A tudománynak van sok ága,
És minden ágának gallya száz,
Tudósok közt a leg tudósabb
A csillagász, a csillagász.

A csillagász a hegytetőn áll,
S egy hosszú csőbe belenéz,
S aztán regél nekünk csodákat
Ez a tudókos jó vitéz.

Nekünk beszélhet! A fejünket,
Szegényt, beszélheti tele,
Mert mi nem állunk hegytetőkön,
S a csőbe nem nézünk bele.

Egy csillagász a hegytetőn állt
S a csőbe nézett a minap,
Egyszerre homlokára vágott,
Mint a ki éppen észbe kap.

Aztán kiáltá: Heuréka!
A rejtély meg van oldva már,
Ország-világ megtudja tőlem,
Miért hideg az idei nyár?

Azért, mert a Napnak előtte
Egy szürke kis foltocska van,
S e folt — képzeljed! — Mars barátunk,
A kis Mars, a haszontalan.

S nem mozdul onnét a gazember,
Orrán csiklanja a napot,
És a nap tőle egyre prüszköl,
Innét az esős állapot.

A Nap az orrát fujja persze,
S nyomában támad szörnyű szél,
De a kis szemtelen se tágit,
Mert ő még a naptól se fél.

S az így fog menni változatlan
Még egy rövidke hónapig,
Mig végre is a nap megunja
Barátunk kis játékait,

S nevéen szólítja majd dörögve:
„Mars innen Mars!“ S mig így rikolt,
Jól hátbavágja és azontul
A Mars hátán lesz majd a folt . . .

— Aruhamisítások. Nincs a világon olyan fogyasztási cikk, amit meghamisítani ne lehetne. A kávé például olyan bogycikkből preparálják, amely minden inkább csak kávé

nem. A bogycikket valami vegyi kolyvalékban megfőzik, megszáritják, megpörkölik, szinte olyan lesz, mint az igazi kávé, valamelyes kávé íz is lesz benne. A gazdasszony, aki azt megtöri, valami csudálatos ízt konstatál. Kitérő médium a hamisításra a pergetett méz. Ennek sajátossága az, hogy suly szerint mérik annál értékesebb, minél ikrásabb. A hamisítók a sulyt úgy növelik és az ikrát úgy pótolják, hogy gipszet kevernek a vízzel felhígított méz közé. Hamisítják a lisztet is. Az olcsóbb fajtájúba, a szegény emberek fekete kenyérébe való lisztbe, hogy a sulyt növezzék és a színét fehérebbre tegyék, gipszet kevernek. A szegény embernek aki késő este tér haza verejtékes munkájából, nem igen van kedve eltűnődni azon, hogy miért van olyan furcsa íze a kenyérnek. Ezek a fő élelmi cikkek. Pedig hátra van még sok egyéb is. Kitérően hamisítják a borsot, a szegfűszeget, a majorannát, a szeszitalokat, nem is beszélve a tejről és ennek mellékterményéről, a vajról, amely eldorádálja a hamisításoknak.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
OLOSZKAI HORVÁTH ANTAL

Horváth A. könyv- és műnyomdája, 1907.

NYILTTÉR.

(E rovatban közöltékért nem vállal felelőséget a szerkesztő).

Dr Fenyvesi Adolf ügyvéd Irodáját

Szentesen, I. tized 263. szám alatt
FRÄNKL HENRIK házában
(a Jelenfi-féle vendéglő mellett)
megnyitotta.

Eladó ház.

A Szabadság-utca 522. számú Elekes Pál-féle ház jutányos áron eladó. Tudakozódni lehet Könyű Jánosnál Mindszentben. 1—3

Gyári árakban!!

egyedül Szántónál vásárolhat
Kódmezővásárhelyen, Andrássy-utca 4.

1 drb SINGER varrógép 31 frt 75 kr.
1 drb Karikahajós női varrógép 49 frt 75 kr.
1 drb Bobbingyöngy női varrógép 53 frt 50 kr.

Valamint szabó és cipész iparos varrógépek

féltárban.

kedvező részleti feltételek mellett.

Összes varrógépeimen
remek hímzési munka
készíthető

Szántó Miksa

varrógép és kerékpár gyári raktáros.

Hirdetmény.

A Mindszent-algyői hitbizományi uradalom részéről ezennel közhírré teszem, hogy a mindszei Tisza balparti porondon kijelölt bányából homok vagy iszap alábbi díjtételek mellett hordható:

Egy közönséges kocsji teher dija 30 fillér;

egy köbméteres kocsji teher dija 40 fillér;

egy szekeres kocsji teher dija 50 fillér.

Más uradalmi terület rongálása tilos.

Utalványokat kiszolgáltató az uradalmi mérnöki hivatal Mindszentben.

Kelt Sándorfalván, 1907. július 11.

Novák József

uradalmi jószágfelügyelő.

3—3

A tiszántuli járás főszolgabírájától.

1399—1907. szám.

Hirdetmény.

A Mindszent községben megüresedett, s évi 800 korona törzsfizetéssel járó

községi végrehajtói állásra

pályázatot nyitok, s felhívom mindazokat, kik az életfogytig tartó ezen állást elnyerni óhajtják, hogy szabályszerű módon felszerelt pályázati kérvényeiket hozzám folyó hó 29-ig bezárólag annál is inkább benyújtsák, mert a később érkező kérvényeket figyelmen kívül hagyom.

A választást a július 31-ik napján tartandó rendkívüli közgyűlésen fogom megejteni.

Mindszent, 1907. július 1.

TARY ISTVÁN,
főszolgabíró.

Gyönyörű képeslap-ujdonságok

a legnagyobb választékban kaphatók

HORVÁTH ANTAL PAPIKERESKEDÉSÉBEN.

Folyton a legszebb és leghatásosabb ujdonságok!